

Det finns få människor som inte kommer ihåg sin barndom och jag är en av dem. Klart att man minns litegrann, men viktiga saker som mor och far är helt borta. Varför?

Jag vet inte så noga. Det har alltid varit så bara. Jag och gatorna i Staden. Dock vet jag att jag inte är från Staden, utan kom hit som liten flicka för många Herrans år sedan och har försörjt mig på diverse mer eller mindre förnedrande sätt. Oftast har livet betett sig som ett oromantiskt helvete, vilket är ett ord värt att använda i de flesta sammanhang. Åt helvete med allt!

Folk tycker att jag är en usel människa och de säger att jag aldrig kommer att komma till himlen. De har rätt, jag är en usel människa och jag kommer aldrig till himlen, men det gör inte de heller. Gud, himmel... Vilket skitsnack! Åt helvete med det!

Man kan nu lätt tro att jag bara går omkring och tycker att allt är pest och pina utan anledning, men så är det inte. En gång var jag faktiskt lycklig och innan dess gick det an. Hur som helst, mitt nuvarande liv började när jag förlorade mitt barn. Vem fadern var spelar ingen roll i sammanhanget, det enda som betydde något för mig var min son, det enda jag presterat som har varit bra. Kan man inte tillföra världen något speciellt, så kan man i alla fall hoppas på att ens avkomma skall kunna göra det.

Egentligen hade inte olyckan behövt hända. Hade jag bara varit en bättre moder, så hade han klarat sig. Fick jag en enda ny chans att träffa honom och be om förlåtelse eller till och med tillfälle att börja om så skulle jag ta den, men eftersom det inte finns någon högre makt som kan höra mig och jag nu är steriliserad, så kommer det aldrig att inträffa. Det är kört. Det finns inget hopp för en sådan som mig. Åt helvete med mig!

Olyckan ja... Hur kan en moder lämna sitt barn ensam hemma? Jag skulle bara ner runt hörnet och handla ett paket cigaretter förra julen och fastnade där ett tag med en predikande missionär från någon underlig frikyrka. Hemma hade Josef, mitt barn, lyckats dra tag i duken på bordet och vält adventsljusstaken. Efter den julen hade jag varken hem eller son. Allt gick åt helvete.

Nu driver jag mest omkring. Då och då plockar snuten in mig och placerar mig i något rum utan fönster, men oftast lyckas jag lura den rackarn. För att över huvudtaget överleva samlar jag returglas och burkar, och dessutom finns det en del välgörenhetsanläggningar där man kan få övernatta och få en bit mat. Det är där som jag har träffat mina vänner och även om allt annat är åt helvete, så är de det inte.

Mental karakteristika och personlighet

Maria är minst sagt en nedåt person. Hennes liv har varit, i våra termer, en tragedi och hon har formats till en cynisk trettiofem-åring. Trots alkoholproblem har hon ändå ett ganska skarpt intellekt, men brist på utbildning och andra förutsättningar gör att hon ändå uppfattas som en "dum alkis".

Bland sina vänner är hon en snäll och uppoffrande person, men vill inte erkänna för sig själv att så är fallet. Med motive- ringen "Det går åt helvete i alla fall" övertygar hon sig själv, att det inte spelar någon roll om hon hjälper till eller inte, så då kan man väl lika gärna göra något för någon annan som tycker sig behöva det. Mot ovänner är hon raka motsatsen och med samma motivering gör hon vansinniga saker för att visa vad hon tycker.

Pratsam, och då speciellt under berusning, har hon alltid varit. Dock kan detta bli väldigt jobbigt för lyssnarna, då hon är väldigt envis är noga med att alla skall förstå vad hon menar och helst då även hålla med. Envisheten och hennes hetsiga temperament ställer ibland till det i trängda situationer och hon tenderar då till att bli väldigt auktoritär och ibland även våldsam.

Problemet med henne är att hon inte längre har några direkta mål med sitt liv. Innan levde hon för sitt barn, men efter att det rycktes ifrån henne, försvann hennes livsgnista. Skulle hon bara hitta något nytt att leva för, så skulle hon förmodligen ta tag i sitt liv ordentligt. Hade hon trott på reinkarnation eller någon religion, så hade hon kanske klarat krisen när Josef dog, men nu lever hon i visshet om att han är borta för alltid.

Fysisk karakteristiska och utseende

Maria är 176 cm lång och har en ganska rund kroppsbyggnad. Hennes hår har en gång i tiden varit mörkt och färgstarkt, men nu har det grånat och det annars ganska tjocka håret hänger nu stripigt och ovårdat ned för hennes ganska platta och nikotinbleka ansikte. Ett en gång vackert ansikte, vilket nu är ärgat av misströstan och härdat av alkohol.

Några tillsynes slumpmässigt utplacerade tänder visar prov på bristande tandhygien och tillsammans med den kraftfulla andedräkten, blir hennes mun rentav motbjudande. Det som dock skär sig en aning med hennes annars förfallna yttre, är hennes ständigt vakande ögon. Hur påverkad hon än må vara, så är hon alltid närvarande och det återspeglas i den skarpa blicken.

På sig bär hon alltid blå jeanskläder och tennisskor av billigt fabrikat. Att byxorna har diverse skavanker och att jeans- jackan tidigare tillhört en hårdrockare med passion för tygmärken, bryr hon sig inte nämnvärt om.

Vad Maria kan

Hennes färdigheter är ganska fåtaliga. Bristen på engagemang har fört med sig ett tunt färdighetsspektra. Något som hon dock kan, men hon inte är medveten om är att påverka andra. Bland sina vänner är hon något av ledare, näst efter Swanson, även om någon sådan egentligen inte finns.

Genom sitt liv på gatorna har hon en god kännedom om gatorna i Staden och hon vet oftast var olika byggnader ligger (och om det finns några tomburkar där). Denna egenskap har även fört med sig ett ganska gott kontaktnät bland uteliggare. Hon vet oftast var andra uteliggare håller till någonstans, även fast hon kanske inte känner dem något vidare.

En av hennes kanske starkaste egenskaper är hennes kusliga förmåga att känna på sig om någonting är fel. Ett sjätte sinne skulle man kunna kalla det för, men det är mer en form av paranoia och stämmer kanske inte alltid överens med verkligheten.

Någon direkt fysiskt stark människa har hon aldrig varit, men hon äger en inneboende seghet som får henne att tåla mycket av omvärldens påfrestningar. Kyla, väder och vind biter inte riktigt lika hårt på henne som de flesta andra.

Vad Maria bär med sig

På kroppen: En skitig blå jeansjacka med hårdrocksmärken och under detta en urtvättad svart polotröja och en stickad röd tröja. En blå halsduk och en svart "internmössa". Ett par långkalsonger och ett par lappade blåjeans. På fötterna sitter ett par grova mörka skor.

I en grön liten ryggsäck: tjocka vantar, en yllefilt, en plastflaska med billig sprit, två tetrapaksrödvinor och en konservöppnare.

I fickorna: tobak, några tändare, lite växelpengar och ID-kort.

Vad Maria tycker om

Efraim Ali

Snålvarg som det har gått åt helvete för. Han verkar dock klara sig ganska bra på gatan, men det beror väl på att han är en ensamvarg och har de egoistiska överlevardragen. Egentligen så förstår jag mig inte på honom. Inte bara det att han är snål, det kan väl vem som helst vara, men grejen är att han är så himla lurig. Ibland kan jag och han förstå varandra ganska bra och han kan vara snäll mot mig, men ibland snäser han bara. Dock tror jag att han är lite intresserad av mig, men det är ett dött lopp eftersom ingen någonsin kommer att få mig igen. Åt helvete med förhållanden!

Jerome Swanson

Skall man nu lita på någon i den här världen, så skall man lita på honom. Jag vet inte riktigt varför, men jag har alltid känt mig trygg i hans närvaro. På något sätt har han alltid tagit hand om en och hjälpt till, vilket är mer än vad man kan säga om de flesta andra (med undantag av Buddha som gärna vill men inte lyckas). Är det någon som inte skall åt helvete, så är det Swanson.

Benjamin "Buddha" Pferd

Han behöver hjälp. Min hjälp. Inte för att jag är någon vidare människa, men oftast lyckas jag glömma mina problem när jag är med honom. Problemet med honom är att han är alldeles för snäll och behöver någon som hjälper honom mot omvärlden. Han har grova drogproblem och det måste jag se till att han fixar. Dessutom borde han kunna göra något av sitt liv eftersom han har talang. Jag måste se till att det bli någonting av honom.

Konstantin Fernandez

Av alla personer jag känner för tillfället, så är nog Konstantin min bästa vän. En gång i tiden var han präst, men nu har han förlorat sin tro. Detta skär sig en aning mot min världsbild, eftersom det visar att det finns hopp för mänskligheten.

Det är alltid trevligt att vara tillsammans med honom, då han är en väldigt sympatisk person. Han har det visst svårt både på gatan och med det mentala, men för mig känns det bara bra att kunna hjälpa honom med hans svårigheter. Jag är ganska övertygad om att om han dör, så kommer jag också att dö snart. Jag tycker så väldigt mycket om honom.

När jag kom till detta landet, jag var mycket fattig. Jag är född i annat land och för att vi hade krig var jag tvungen att flytta hit till staden. Min fru och mina små barn kunde inte följa med, men jag lovade att när jag hade fått nog pengar, jag skulle skicka efter dem.

Det gjorde jag också. Först var jag dock tvungen att jobba som lokalvårdare på Sjukhuset och jag levde enkelt och sparade mycket pengar. Det tog fyra år, men sedan jag kunde lägga handpenning på en liten affär och skicka efter dem. Vi var mycket lyckliga: Mehmet, jag och våra två pojkar Esmael och Hassan.

Affären var en liten kvartersbutik och den krävde mycket jobb. Jag fick jobba många timmar om dygnet, men jag hade Hassan till hjälp så det gjorde inget. Det är bra att anställa familj - man behöver inte betala lön. Efter ett tag gick affären ganska bra så jag kunde anställa en person till. Tyvärr var Esmael för liten för arbete så jag fick anställa annan. Han hette Ziggy och var lat. Han ville bara jobba åtta timmar varje dag och ville ha extra betalt på kvällen! Vilken fräckhet! Jag lät honom få extra betalt för han var son till en gammal kompis, men jag var inte nöjd.

När jag hade den affär haft i ett par år vi flyttade till villa i Förort. Vi köpte fin familjebil och hund och var lyckliga. Då började problemen. Alla ville ha mina pengar! Min fru ville köpa massa kläder, mina barn ville ha "veckopeng" och huset behövde många reparationer. Jag skrapade och sparade så mycket jag kunde och sade upp försäkring, så blev alla nöjda. Då kom nästa problem: någon stal i kassan!

Jag vidtog många försiktigheter och vaktade kassan dag och natt, men ändå försvann pengar! Jag visste inte vad jag skulle göra. Då kom jag på vem det var: Ziggy! Det måste vara han eftersom han inte tillhörde familj. Jag sa till honom att ge tillbaka pengarna och han bara få sparken, men han vägrade erkänna. Han sade att han behöva jobb för att betala för sin fru och sina barn. Jag sade att då han inte skulle ha stulit och gav honom sparken. Många gånger. Hårt.

Sedan var allt bra ett tag ända till den stora Olyckan hände. Affären brann ned! Någon tände på och jag hade ingen försäkring, så vi fick sälja huset för att klara oss. Jag började städa igen. Städa och spara. Min fru tyckte inte om sparandet så hon tog barnen och flyttade. Då bestämde jag mig för att spara ännu mer. Jag slutade äta och flyttade från lägenheten och det gick bra i några veckor. Sedan svimmade jag på jobbet och var tvungen att ligga på sjukhus och sedan betala dyr sjukhusräkning. Då insåg jag att allt var meningslöst och jag började leva på gatan och vänta på att dö.

Jag har nu bott på gatan i flera år och har inte lyckats dö än. Jag tror att jag är för bra på att spara. Jag har också fått nya "vänner" och jag brukar vara med dem fastän jag vet att de bara vill ha mina pengar. Allt är ganska hopplöst och jag vet inte vad jag vill, om jag vill leva eller dö. Jag hade ju allt och nu har jag inget. Man kanske skulle börja spara igen, så...

Mental karakteristika och personlighet

Ali är en ganska bestämd och otroligt tålmodig person, även om han av sina bekantskaper kan uppfattas som loj och inaktiv. Detta beror helt enkelt på att han inte bestämt sig för något på väldigt länge. Han är också väldigt gniden, på gränsen till sjuklighet, vilket har ställt till problem för honom i det förflutna. Dock är han, trots sin eventuellt bristande självinsikt och distans, väldigt intelligent och praktiskt lagd.

Han är väl inte charmen själv, kan till och med uppfattas som vresig och självupptagen, men han har en godmodig och uppsluppen sida också. En av orsakerna till hans tjurighet är hans misslyckanden, vilka han fortfarande ältar och vilka (tillsammans med det faktum att han är invandrare) har resulterat i en känsla av alienation och även en viss paranoia. Ali är heller ingen empat, dock är han inte okänslig för andras lidande. Han har bara varit med om alldeles för mycket för att orka bry sig. Han anser att läget är ganska hopplöst. Dock är han en överlevare, bara han hittar något att kämpa för.

Fysisk karakteristika och utseende

Ali är en tämligen välbyggd man i medelåldern. Hans fysik är god och han är medelstark, dock börjar hans kondition och smidighet att rätta sig efter hans ålder. Hans huvud kröns av ett tjockt, ovårdat, frisyrlost svart hår med silverstänk som är hopsamlat i en liten tofs på bakhuvudet. Ansiktet pryds av en tjock mustasch i samma färg som håret och ett par bruna ögon som plirar misstänksamt ut under ett par buskiga ögonbryn. Hela uppenbarelsen är ganska välvårdad (för en uteliggare) då Ali är noga med hygien.

Vad Ali kan

Mycket! Han kommer från ett land i krig och har färdigheter som avspeglar detta. Han är dessutom en duktig affärsman, förhandlare och ekonom, och talar flera språk (dock med brytning). Hans överlevnadsinstinkt har gjort honom till en överlevnadskonstnär på gatan. Får han tid på sig kan han hitta och få tag på nästan vad som helst. I övrigt är han en duktig bilförare, ganska händig och har utvecklat en avsevärd förmåga som ficktjuv. Han har ett skarpt öga för detaljer och detta, tillsammans med hans paranoia, har gjort att han nästan har en inbyggd varningssignal för fara. En bra kille att ha med sig i de flesta lägen, om man nu kan övertala honom att följa med.

Vad Ali bär på sig

Ett par smutsiga chinos (beiga), två T-shirts (vita), en stickad polo (orange), en stor militärjacka (grön), ett par nya hand-

skar i skinn (svarta), en toppluva (vit) och ett par fodrade mockastövlar (bruna).

En plastkasse (gul-röd) innehållande: en flaska billigt rakvatten, en trådsliten filt (röd), två gamla dagstidningar, en påse småmynt och sedlar i låga valörer, en stor kniv, en kompass (sönder) och en tvåarmad ljusstake (förgylld).

En plastkasse (vit med blått märke) innehållande: Liten bärbar radio (inkl. batterier), en burk tårgas (halvfull), en plastpåse innehållande div. rabattkuponger, en fjäderbatong, ett litet spritkök, en påse med skruvar och muttrar och ett paket saltade kex (oöppnat).

I sina fickor har han: en barnteckning (hopvikt), ett foto (föreställande ex-fru och barn), fem bläckpennor, tre tändare, ett paket tändstickor, cigarettpapper, rulltobak, en miniräknare, en ficklampa, småmynt, en plånbok med ID-kort och ett hårband (rött).

I övrigt har han: ett dyrt armbandsur(!), en kniv i stöveln (höger) och en kasse tomflaskor.

Vad Ali tycker om

Benjamin "Buddha" Pferd

En virrig jävel! Någon borde få honom att skärpa sig! Han menar väl väl, men han borde se vad han själv gör, va! Innan han tjarar på andra. Jag skulle väl inte klaga, men ibland han promenerar mig så på nerverna att... Han verkar ju så smart egentligen, men vad har han gjort med sitt livet, va?! Om jag inte hade så mycket att stå i själv så borde jag...

Konstantin Fernandez

Gubbe! Snäll men så lite kraft. Han har inte förstått att använda det man kan göra, va! Men ändå, jag gillar honom. Vi pratar bra och jag känner att vi kan hjälpas. Han får inte mina pengar, men jag tror inte att han vill det heller. Därför, han är bra!

Jerome Swanson

Swanson är bra! Man kan prata med honom och han förstår. Jag har till och med funderat på att hjälpa honom lite med pengar så han kan ta sig ur denna skiten, men jag har inte tillräckligt mycket själv. Men ändå, bråkar någon med den gamle mannen så...!

Maria Leppänen

Om situationen hade varit annorlunda så kunde hon och jag kanske ha varit vad dom kallar "ett par", men jag vet att ingen kvinna vill ha en fattig man, så jag döljer vad jag känner tills jag har fått ihop tillräckligt med pengar. Under tiden skyddar jag henne så gott jag kan och försöker hålla den goda minen när hon vill bestämma, fast det är svårt.

BENJAMIN "BUDDHA" PFERD

Det värsta med min barndom var inte de nattliga besöken av min fader; hans tyngd, hans lukt, smärtan, förnedringen. Det var istället att när jag blev för gammal för att vara rolig att "leka" med så gav han sig på min lillasyster istället - och jag kunde ingenting göra! Min mor såg och hörde inget och ingen ville tro att min fader, som var en av Förortens mest respekterade representanter, var kapabel till så grymma dåd. Ingen ville tro mig förrän skolkuratoren som började nysta i mina problem i skolan (jag var tolv och söp och rökte gräs på skoltid) gjorde ett överraskningsbesök i vårt hem på kvällstid och överraskade min lillasyster med munnen full av pappa. Då blev det rättgång och både jag och Eloise (min lillasyster) tvingades vittna.

Rättgången resulterade i att mamma tog livet av sig, pappa blev dömd till terapi (och friskförklarades sex månader senare av sin vän psykiatern), Eloise började i terapi som hon fortfarande går i (hon har nu flyttat hem till pappa igen och "tar hand om" honom som ett steg i försoningsprocessen) och i att jag stack hemifrån. Jag tog mig in till Staden där mina barndomserfarenheter snabbt kom till nytta.

I Staden började jag pröva tyngre saker än gräs: amfetamin, kokain och heroin, - mest heroin- och insåg snart att smärtan och minnena blev lättare att hantera genom den avtrubbade men samtidigt flytande och pirrande känslan av ett injicerat nirvana. Tyvärr kostade lyckan pengar och jag insåg snabbt att småstäder och inbrott inte drog in tillräckligt för att hålla mig konstant euforisk. Jag började sälja min värdelösa kropp och efter tjugo kunder det första dygnet och mer pengar på fickan än jag någonsin drömt om var jag fast. Jag brände alla pengar på ett tredagars högtflygande lyckorus, varifrån jag störtade tillbaka ned på gatan igen, skakande och pank. Ett år senare hade jag en fast kundkrets.

Det störde mig aldrig att de utnyttjade min kropp - skulle jag bry mig om den skulle jag väl för faan inte knarka! Smärtan är försumlig och någon så kallad "förnedring" har jag aldrig upplevt. Jag orkar helt enkelt inte bry mig. Nu är jag ändå körd - jag har ju inte brytt mig om vad torskarna gjort med mig. De har aldrig behövt använda gummi om de har varit beredda att betala lite extra så jag har säkert Viruset eller någon annan sjukdom.

Nu har jag gått på gatan i snart tio år. Jag har ingen bostad, förutom de gånger jag slaggas i någon rivningskåk eller på Frälsningsarméns ungarshotell. I början försökte jag lägga av med knarket ett par gånger, men det gick inget vidare. Man måste nog se något hopp för sig själv för att lyckas med det.

Jag har ingen hallick, men väl några vänner jag sover med ibland och delar pengar med. Hallick behöver jag ju ingen eftersom jag inte behöver något beskydd. För övrigt har jag dessutom börjat få färre kunder - man börjar bli en överårig föredetting. Jag får kanske börja dra upp inbrottsverksamheten lite - jag vet inte. Allt är ju ändå ganska hopplöst. Det skulle vara rätt kul att ha någon att engagera sig i, någon att hjälpa, men vem behöver mig? Förresten skulle jag nog inte kunna göra så mycket.

Trots att de flesta bara utnyttjar mig, så finns det faktiskt något undantag när det gäller mina kunder. Min vän, (ja faktiskt) Johan Silfwerbladh, är den enda kund som jag ser fram emot att träffa. Vi gör saker tillsammans och han har aldrig förnedrat mig. I och för sig är han av väldigt fin familj och jag är ingenting, men det har på något sätt inte spelat någon roll.

Mental karakteristika och personlighet

Buddha är en ganska trevlig och social kille med ett oerhört lågt självförtroende och en minimal självrespekt. Han är normalintelligent, om än något sönderknarkad, och har ett gott och stort hjärta. Trots att andra kan uppfatta honom som ganska undanglidande och mesig, så kan han ta fruktansvärt mycket skit mentalt innan han lägger sig ned. Han har dessutom sett så mycket elände på gatan, att det får vara något alldeles extraordinärt för att få honom att tappa andan (att han dessutom betraktar det mesta genom ett narkotikarus hjälper också till).

Buddhas narkotikaberoende (omväxlande uppåt- och nedåttjack, beroende på situation) kan göra att han uppfattas som manodepressiv av andra, trots att han i grunden endast är en ganska melankolisk och uppgiven figur. Vidare resulterar hans rus ofta i en slags "älska hela världen"-känsla, vilken kan vara påfrestande. En av Buddhas största tillgångar, och problem, är hans förmåga att känna empati för andra. Han vill väldigt gärna hjälpa andra, men hans försök är ofta tafatta. Detta både p.g.a. hans bristande erfarenhetsram och hans känsla av alltings hopplöshet.

Slutligen kan om Buddha sägas, att hans bristande självrespekt och uppgivenhetskänsla resulterar i att han inte bryr sig om vad andra gör med honom. Detta är, givetvis, farligt för honom själv.

Fysisk karakteristika och utseende

Buddha är en gänglig och sliten yngling på drygt tjugo år (ser dock ut som trettio) med smutsblont och stripigt axellångt hår och med snälla, vattnigt blå ögon. Hans hälsa är inte den bästa, vilket resulterar i skakningar och en ständig rethosta. Hans kondition är, till följd av hans skadliga leverne, klart undermålig men han har dock en överraskande seghet, vilken tillåter honom att tåla det mesta och hålla igång dygn i sträck.

I övrigt kan sägas att Buddhas nålstuckna armar inte äger mer än en rudimentär styrka och hans precision och koordination är klart nedsatta. Han tenderar även, som de flesta uteliggare, att vara allmänt ovärdad och smutsig. Under hans (oftast) missköta yttre döljer sig dock en yngling med ett i grunden vänt och fördelaktigt utseende

Vad Buddha kan

Ingenting enligt honom själv. Detta är dock en klar underdrift. Buddha är, som tidigare nämnts, väldigt empatisk och alltså väldigt bra på allt som har med interaktion människor emellan att göra. Han har lätt för att få vänner och knyta kontakter, att övertala folk och att ljuga. Dessutom faller kvinnor som furor för hans hundlika charm. Vidare så är Buddha extremt duktig på att bryta sig in princip var som helst och på att överlista enklare säkerhetssystem. Han har också en ruskig akrobatisk förmåga, som låter honom undvika och rulla med de mesta smällar och dessutom att klättra, krypa och generellt ta sig till ställen andra har svårt att komma åt.

På grund av sitt missbruk är Buddha dessutom väl förtrogen med droger och drog- och missbrukarkultens vett och etikett, han har också en närmast unik stadskännedom och går (ifall han inte är för påtänd) nästan aldrig vilse. Trots att han inte är en våldsam människa, kan han också försvara sig helt okej i en obehäpnad strid eller strid med tillhyggen. Detta har alla de hårda åren på gatan lärt honom. Han har dock inte medvetet skadat en annan människa på över åtta år. Slutligen måste också nämnas Buddhas stora intresse för poesi. Detta är inte sällan man hör ett citat passande för situationen komma från hans läppar.

Vad Buddha bär på sig

Slitna jeans (ljusblå), en urtvättad T-shirt (röd), en stentvättad jeansjacka (blå) och en skinnsjacka (dammodell-brun). En vit och röd sportbag innehållande: ett ombyte underkläder, en stor ask tändstickor, tre böjda skedar, en smutsig handduk (gul), tre väl tummade samlingsvolymers poesi, en liten påse heroin och tre oanvända kanyler.

I sina fickor har Buddha: en kam (svart), en majspipa, fem tändare, en rostig stilet, ett öppet paket kondomer, lite småmynt, 2 gram hasch, ett halvfullt cigarettpaket, en gummislang, starka halstabletter, en kortlek och en liten nalle (sliten).

I övrigt har han: ett billigt armbandsur, ett tiotal läderremmar (runt handlederna), en plastring med ett ankare och en halsduk (svartgul).

Vad Buddha tycker om

Efraim Ali

Ok kille, egentligen! Lite nervig och jävligt snål, men han har säkert sina orsaker. Behöver man få tag på någon pryl och är beredd att be riktigt snällt, så finns det en liten chans att han kan rota fram den. Det är synd att han skall vara så grinig, men det är nog bara för att han bär på en stor besvikelse. Jag borde försöka muntra upp honom oftare, fast jag egentligen inte kan åstadkomma något, eller så kanske jag skall låta honom vara ifred - han blir ju oftast bara ännu tjurigare om man försöker muntra upp honom.

Jerome Swanson

Egentligen borde jag inte tycka om honom eftersom han påminner lite om männen som brukar utnyttja mina tjänster, men eftersom han är den snällaste personen jag vet, så kan jag inte låta bli att gilla honom. Han har behandlat mig så väl att jag skulle göra nästan vad som helst för honom (vilket i och för sig inte säger så mycket eftersom jag skulle nästan göra vad som helst för nästan vem som helst, men ändå!).

Konstantin Fernandez

Jag önskar att jag kunde hjälpa honom att tro på något, men... Det är i alla fall trevligt att prata med honom, eftersom han har läst så mycket och eftersom han aldrig har försökt att utnyttja mig. Tänk om min far kunde ha varit som han. Då hade jag aldrig stuckit hemifrån. Det är bäst att skydda honom eftersom han är så virrig och inte klarar sig så bra på gatan. Jag skulle inte kunna förlåta mig själv ifall något hände honom!

Maria Leppänen

Om nu Konstantin är som min pappa borde ha varit, så är Maria som min mamma skulle ha varit. Hon är stark och fast jag känner att hon är ledsen inuti, så känner jag mig trygg med henne. Hon kanske vill bestämma lite väl mycket, men ibland är det skönt att slippa tänka själv. Om hon bara ville sluta tjata på mig om knarket - jag kan sluta när jag själv vill!!

De har fel när de säger att folk inte föds onda - jag gjorde det. Jag tänker inte tala om allt jag gjorde innan jag rymde hemifrån, låt oss endast konstatera att traktens bestånd av smådjur hade minskat drastiskt, att min lillasyster hade begått självmord och att jag hade halva inne i helvetet. Jag mönstrade på en bananbåt när jag var fjorton och fyra år senare var jag rik på vapenhandel. Efter femton år hade jag etablerat mig som en prominent entreprenör inom vit slavhandel. Sedan gick allt fel och när jag var fyrtiofem återvände jag till Staden, utblottad och skiträdd för att dö - jag visste ju var jag skulle hamna. Jag började supa och här är jag nu, tjugo år senare, dödsjuk och asförbannad.

Jag är asförbannad för att jag är döende och har hittat någon att ta hand om - min brorson Jakob. Han blev min räddning när jag snubblade över honom bland knarkarkvartarna för några år sedan. Jag hade nästan glömt att jag hade en brorson, men genom att hjälpa honom ur träsket, så har jag börjat rentvå mitt samvete lite och nu när han har fått ett jobb som jultomte och är försvunnen, sedan en månad tillbaka, så ligger jag här och dör i en gränd. Bara jag kan få mina vänner Ali, Maria, Buddha och Josef att leta upp honom och se till att han inte hamnar på fel köl igen... Host! Host! Det blir mörkare... Här kommer de visst, hoppas jag hinner övertyga dem innan det är försent, försent för både Jakob och mig...

Mental karakteristika och personlighet

Swanson är en boren syndare, som på gamla dagar har fått ett dåligt samvete och försökt bättra sig genom sin brorson Jakob. Han är intelligent, cynisk och extremt manipulativ och han spelar på alla strängar för att få de andra karaktärerna att leta reda på den försvunne Jakob och hindra honom från att glida in på fel bana igen. Han vet att de andra karaktärerna ser upp till honom som en slags ledare och han vet även att de saknar hopp och mål i livet. Även detta försöker han utnyttja.

Fysisk karakteristika och utseende

Swanson är en väldigt sliten man över de sextio och dessutom döende. Hans hy är gulblek med dragning åt det gråa och i hans djupa fåror och rynkor gror och trivs andra livsformer i smutsen. Han har rinnande bruna ögon, vars tomma uttryck antyder att de har sett allt hemskt som går att se. Bakom de bleka läpparna döljer sig en handfull tänder, som hänger kvar i det anfrätta tandköttet av gammal vana och från denna skräckars gom strömmar en doft av sedan länge dött djur.

Hans fysik, styrka och snabbhet är, som man kan vänta sig hos en man som har missbrukat alkohol och andra droger i över tjugo år och som är döende av någon mystisk sjukdom (kan det vara så att kroppen börjar säga ifrån?!), under all kritik. Hans allmäntillstånd - både fysiskt och luktmässigt - förbättras inte heller av att han har legat i en slaskig gränd i två dygn, sedan hans ben lade av, och där har vomerat och gjort sina behov på stället.

Vad Swanson kan

Förhoppningsvis kan han övertala de andra att leta reda på Jakob och få grabben att inte tappa sugen - det är liksom det som är meningen med hans uppdykande i scenariot. I övrigt är han en jävel på allt som har med social och inte så social interaktion med andra människor att göra. Han kan med andra ord övertala (förföra), hota en präst till att bli ateist och därefter ha honom som sexleksak och tortera honom i ett år, varefter han lyckas sälja honom, i fullgott skick, för en spottstyver till första bästa förbipasserande och sedan miljondubbla denna spottstyver med hjälp av diverse skumrask-affärer. Ungefär. En dålig dag. Enligt honom själv i alla fall.

Vad han bär på sig

Gråbruna lumpor, sammanhållna av mögel, som med god vilja och en stor portion fantasi kan tros ha varit en kostym och en överrock en gång i tidens gryning, en militärkeps och en sprillans ny vit halsduk med spy- och blodfläckar. Fötterna är omlindade med tygtrasor.

I sina ”fickor” förvarar han följande saker: en schweizisk armékniv, en flaska T-röd och en skalk vitt bröd. I en svart plastpåse har han några kopparrör och en kofot.

Vad du som spelare skall göra den scen som du spelar Swanson

Du skall övertyga de andra att finna och hjälpa Jacob - se till att han inte hamnar i samma skit som resten av dem. Påpeka att ni har känt varandra, att det är julkafton, att det är en chans att göra en god gärning, att det är en döende mans sista önskan o.s.v. - allt för att få dem att göra det du ber dem om. Spela sedan upp en snygg dödsscena, då Swanson hostar blod, får en hjärtattack och dör.

Vad du kan göra för att hjälpa dem på traven: Nämn att Jakob skulle ha jobbat på Varuhuset - någon där kanske vet var han är? Eller så kanske Polisen har tagit honom?

Sanningen

Efter det att Swanson har dött, så får du axla din riktiga roll i scenariot, den som karaktärernas sinnen upplever under de ögonblick som deras verklighetsbild förändras - då Illusionen bryts och de skådar sanningen. Du blir vad vi kan kalla en andre spelledare.

Anvisningar för de "större" tillfällena du skall agera får du tillhanda och bör vara så väl inläst som möjligt på. Det är viktigt att du rollspelar den andra verkligheten så gott du kan och är påträngande. Du bör förändra ditt röstläge i relation till hur mycket uppmärksamhet du får, men aldrig sluta prata så länge karaktärerna befinner sig i sina "förhöjda medvetandestånd". Bli inte förvånad över att den "riktige" spelledaren fortsätter att beskriva sin verklighet när du beskriver din - detta är en del av scenariot och ett försök att skapa en viss "schizofren" stämning. Vi hoppas det blir effektivt.

Vi ser även gärna att du improviserar och låter karaktärerna skymta den sanna verkligheten lite då och då, utöver de större scenerna. Allt du behöver veta är att du bör växla mellan "helvetiska" glimtar (blod, eld, kedjor, lidande o.s.v.) och "kliniska" dito (människor utsatta för vetenskapliga experiment, kirurgbord, män i vita rockar, oheliga sammansmältningar av människa och maskin, rabblande på främmande tungomål o.s.v.). Gör dock inget, för scenariot, omstörtande utan använd ditt goda omdöme och håll de andra spelarna nerviga och, framför allt, ha kul!

Lycka till!

Kyrkan med gosskören och krubban

När karaktärerna skall till att hugga in på maten (eller vid annat lämpligt tillfälle) börjar du med allt högre och mer hysterisk röst att beskriva vad som egentligen försiggår...

Inled med att låta dem fånga en skymt av en sargad Swanson i trasiga kläder, som uppe i predikstolen med sina armar gör avvärjande gester och uppenbarligen vill att de skall lämna kyrkan. Beskriv sedan att maten de står i begrepp att förtära egentligen är ruttnande likdelar, som är upplagda på mörknande silverfat och är omsvärmad av flugor och genomstungen av vita, feta likmaskar. En stank slår emot dem, både från maten och från kyrkan och den är så överväldigande att man nästan kan ta på den. Det luktar svavel, mänskliga exkrement, lik och andra vämjeliga saker vi saknar namn för. Lukten är dock bara en försmak på vad som väntar deras ögon, när de börjat hämta sig från den och strukit bort tårarna den har framkallat från dem.

Kyrkans interiör är totalförändrad: väggarna är klädda med trasiga gobelänger på vilka man kan se Guds bud perverterade å det grövsta, alla crucifix är felvända med en bak- och framvänd Kristus, från vilken det droppar svart och grönt blod och flugorna svärmar runt. Kören består av tusentals vålnader av människor, med synliga sår efter tortyr på kroppen, vilka alla skriker ett långt skrik av smärta. Prästen är sig nästan lik, men man kan skymta att hans tänder är filade till rovdjurständer och att hans skinn har den gulaktiga patinering man annars endast finner hos mumifierade lik. I julspelskrubban ser man nu att de flesta av "barnen" egentligen är små demoner med blek och vätsketäckt hy, ståldetaljer och barnansikten. Dessa torterar en handfull andra barn, men verkar koncentrera sina ansträngningar på skådespelet i krubban. Madonnan under predikstolen visar sig vara en gigantisk varelse, halvt organisk och halvt i svart stål och plast, som genom sina plastslangar och överdimensionerade blodådror suger näring ur barnet som det håller med sina stålklor i, inborrade i dess kött vid sitt bröst.

Förutom stanken är luften inne i denna ohyggliga "kyrka" fylld av otaliga plågade skrik. Ett dunkande, som från väldiga maskiner, verkar komma någonstans från underjorden och detta dunkande blandas med rasslet från tusentals kedjor. Tittar man riktigt noga, så kan man faktiskt se kedjor glimma långt uppe där taket borde ha varit, kedjor med organiska vikter...

Ovanstående är en idé till en beskrivning av kyrkan (fyll gärna i själv!) och bör behandlas som en sådan. Är det något du vill lägga till (allra helst) eller dra ifrån, så är det helt legalt och uppmuntras. Se bara till att göra scenen så förvriden och grotesk som möjligt och försök skrämma upp karaktärerna med plötsliga rösthöjningar och nervös, stirrande blick! Var gärna mer grafisk i din beskrivning av tortyren i krubban. Vill karaktärerna ge sig iväg, så gör det svårt för dem, men inte omöjligt (SL sköter reglerna). Smådemonerna och prästen försöker hindra dem från att ge sig iväg och absolut från att ta med sig några av tortyroffren, men ut bör de komma och något barn kan de alltid få med sig (bara för att upptäcka att det förvandlas till en billig docka när de väl är utanför kyrkan).

Slutligen: Swanson försvinner när han har varnat dem, rätt väg ut är genom kyrkportarna (inte genom sakristian, vilken endast innehåller en ståltrappa nedåt...) och låt gärna raziden (d.v.s. "madonnabilden") jaga dem en bit utanför kyrkan med långsamma "Jason/Terminator-steg". Det hela skall vara roligt för dig och skrämmande - men inte dödligt - för dem!

Händelser

Dessa händelser är förslag på vad du kan hitta på under scenariots gång, om du inte vill improvisera. De är placerade vid speciella ställen för att underlätta ditt och SL:s samarbete. Om du inte känner för det, så behöver ingen av dessa inträffa, utan det är helt upp till dig.

När och om du sätter igång med någon av dessa, så se till att SL förstår vilken du börjar med. Han har nämligen samma i scenariot och kan då lätt följa med i vad du gör. I övrigt gäller samma sak som tidigare.

Polisstationen

* Händelsen är en fribrytning från fängelset, eller purgatoriet som är beläget där egentligen. När karaktärerna är på väg därifrån, så stannar plötsligt svängdörren och belysningen blinkar till. En röd lampa börjar blinka på Martas skrivbord, och på de bevakningsskärmar som finns bakom henne blir det liv och rörelse. Hon fortsätter att titta på sin TV, som nu visar någonting som verkar vara en hybrid mellan ultravåldsam Manga-film och rave-video. De kan se på monitorerna hur fångarna bryter sig ur sina celler och rusar genom korridorer. Vissa monitorer börjar flimra, som om respektive kamera skulle ha blivit krossad. På en utav skärmarna kan de se hur någon har klottrat "Hopp", men strax börjar även den flimra. Strax tänds alla kameror upp igen och allt verkar lugnt, men så kommer någon gående längst bort i bilderna. Han är med i varenda kamerabild i olika vinklar, trots att detta är fysiskt omöjligt.

Har ni spelat eller spellett något av våra tidigare scenarion, så kanske ni börjar ana vem detta kan vara. Givetvis är det Zonvandraren (se nedan), som vi absolut inte kan vara utan.

Han stannar när han är ungefär mitt i bild och tittar upp mot kameran (syns på alla monitorer), varefter han tar av sig sina svetsglasögon och stirrar. Sedan börjar helt plötsligt den automatiska svängdörren att fungera igen och karaktärerna, som fastnat i den slungas mer eller mindre ut på gatan (SL övertar igen).

Zonvandraren

Man i medellängd med grov, mörk skäggstubb och ovårdat långt, mörkt hår. Han har lång skinnrock (dammig), bredbrättad skinnhatt, svetsglasögon och bär stor ryggsäck. Detta förställer Carl McCoy i "Hardware" som "Zonetripper".

* På ett pulserande oregelbundet sätt skiftar illusionen och varje gång "den andra sidan" lyser igenom händer följande:

På bänkarna sitter döda brottslingar och väntar. Kölappmaskinen fungerar igen och just nu lyser 188 på en tavla. Efter ett par "blink", så byter den nummer och de kan höra hur hissen börjar arbeta. En utav personerna tittar på sin lapp, reser sig upp och går mot hissen.

Försöker någon av karaktärerna gå med, så varnar "den döde" dem. Följer de ändå efter, så bjuds de på en resa ner till de kriminellas purgatorium och är fast där (om de inte lyckas smita in i hissen igen).

* Vid något tillfälle, så kommer en SLP vid namn Tant Kjell att be dem fixa avloppet. Om karaktärerna godtar detta, så kommer Tant Kjell att le brett och svara (genom DIG) "Bra!".

Du tar över scenen: Swansom uppenbarar sig vid toalettdörren och vinkar avvärjande. Går de ändå dit, så märker de hur sörjan börjar sugas ner i avloppet. Först långsamt och sedan hastigare och häftigare. Karaktärerna får svårt att hålla balansen p.g.a. trycket och de känner hur de sugs med strömmen nedåt, tills den plötsligt avstannar och avloppet börjar stötvis spruta upp något rött, varmt och klibbigt. Tant Kjell grinar och byter sin lugna tonart mot en skrikande och vrålar "Han är på väg ner! Hit! Mot helvetet!!! Det är där ni kommer att finna honom!! Ge upp ert sökande!!". Allt blir lugnt igen och SL tar över.

Om karaktärerna tar Swansons varning, så uteblir ovanstående och SL tar över.

Vad som har hänt sedan du dog

Minnena efter det att din själ lämnade din kropp är lite diffusa. Du minns att en varelse klädd i svart plast, ohygglig i sin uppenbarelse, med en blodig dragkedja, vilken gick från öra till öra på det skalliga huvudet istället för mun, kom och hämtade dig och ni åkte hiss. Nedåt. Sedan minns du att du var fastkedjad, en djungel, granatkaskader vid dina öron i evighet, flickor - sålda av dig - skrikande framför dina ögon, men mest av allt minns du smärtan. Smärtan och vetskapen om att detta bara var början.

Sedan minns du hur du efter en oöverskådlig tidsrymd blev varse en svart sol som lyste över djungeln. Du betraktade solen med dina blödande ögon och plötsligt sögs du in i den. Efter detta minns du bara svart eld, en stark ångerkänsla och ett aldrig sinande bildflöde. Sedan blev du isärsliten och när smärtan ebbat ut, så stod framför Efraim och de andra igen. Du vet att bilderna talade om för dig att Jakob är i Skrapan och att du förväntas att föra de andra till honom. Du vet också att du inte du inte bör säga till de andra att du är utskickad... nerifrån för att hjälpa dem. De kanske skulle ta det på fel sätt. Framför allt vet du att ifall du hjälper de andra, så har du blivit lovad att slippa smärtan; och det är allt som betyder något.

Utseende och personlighet

Ditt utseende är i grunden detsamma som förut, förutom att du ser mer plågad ut. Din kropp är täckt av sår och piskrapp ur vilka det sipprar blod och om man tittar djupt i dina ögon, så kan man se en avbild av den svarta solen. Du sprider en vag doft av fuktig vegetation och krut omkring dig och din hy är väldigt blek.

Vad beträffar din personlighet, så är det helt upp till dig att avgöra hur erfarenheterna har satt sina spår och hur (eller om) detta märks. Bestäm själv hur Swanson betar sig!

Vad du kan

Dina gamla kunskaper är inte försvunna. Dessutom känner du en mörk ohelig kraft pulsera i din varelse. Du vet att du är dubbelt så fysisk kapabel som en vanlig människa och att du kan låta den svarta solens kraft flöda ut och skada andra. Du misstänker också att du har makt att befalla vad andra skall göra.

Vad du har på dig

Samma kläder som förut, men smutsigare och blodigare. I en ficka finns en rostig länk till en kedja och ett blad från en djungelväxt, vilket är bränt i kanterna.

Not! Från och med nu spelar du endast Swanson och överlåter beskrivningen av "Sanningen" till spelledaren.

KONSTANTIN FERNANDEZ

De flesta kallar mig för ”prelle”, ”fader” eller något annat felaktigt. Det är nu många år sedan jag bröt upp med min religion, men vissa lär sig aldrig. Som ni kanske förstår har jag en gång i tiden varit präst, men de dagarna är sedan länge förbi. Då var jag ung, djärv och hade ambitioner, men nu finns inget av detta kvar. Jag önskar att jag kunde få tillbaka det som en gång varit, men eftersom det inte finns någon som kan ge mig vad jag vill ha, så skall jag precis som hela mänskligheten dö menlös.

Vad kan man säga upp min tid som präst nu då? Jag hade studerat väldigt hårt under flertalet år här i Staden och till slut fick jag min examen och en församling. Gud (vilken lögn) strålade mot mig och jag kände att jag utträttade hans verk. Sedan gjorde jag mitt livs största misstag. Jag gick ut för att hjälpa de som hade det svårt - Stadens uteliggare. Innan hade jag levat i något romantiskt tillstånd med min Gud, men när jag såg förödelsen, så insåg jag äntligen att han inte fanns. Hela min världsbild rasade.

Nu är det svårt att tänka sig att jag har varit invaggad i en sådan illusion, eftersom det enda Gud har lämnat efter sig till mig är ett stort hål. Jag har ingen lust att nämna mer om den förhatliga tiden, utan jag tycker att det räcker med att konstatera att den har funnits.

Hur är min situation nu? Av alla människor i världen, så är jag nog den som sämst kan anpassa mig till miljön runt omkring och eftersom jag nu tillbringar min tid på gatorna så har jag det mer än tjärvt. Visst hjälper mina vänner mig, men jag känner på mig att slutet närmar sig. Vad gör det förresten? Vi skall ändå så dö en gång och bli till jord. Det spelar ingen roll hur man än anstränger sig - man kan inte komma till något som inte finns.

Jag är ingen längre och jag saknar allt. Jag lever p.g.a. att mina vänner hjälper mig och skulle de sluta med det, så skulle jag säkerligen bara tyna bort. Tyvärr kan jag inte tillföra dem något. Hade jag haft min tro, så kanske jag skulle kunna bringa lite hopp och ljus. Nu följer domedagen i mina fotspår.

Kanske är jag cynisk, men jag har sett så mycket lidande och så mycket egoism att det kan knäcka vem som helst. Varför kan inte människan samarbeta!!!? Varför hjälps vi inte åt? Det är det enda som skulle behövas för att vi skall överleva. Utan den egenskapen är vi dömda att utrota oss själva. Att vi är sådana borde jag förstått redan när jag studerade Bibeln. Ta bara Kain och Abel som exempel.

Min uppgift här i världen är att förklara detta för mänskligheten. Det finns inget hopp och Gud är endast ett namn. Jag har i och för sig ändrat mig förut, men nu är jag ganska säker på att jag har rätt. Mina gamla attityder kom från min strikt katolska uppfostran, men när jag blev vuxen och genom erfarenheter började tänka självständigt, så förstod jag lögnen och jag tror aldrig att jag kan förlåta mina föräldrar för att de ljugit.

Mental karakteristika och personlighet

Konstantin är minst sagt bitter och cynisk. Kontrasten mellan hans skyddade uppväxt och verkligheten blev för mycket för honom. Nu är han totalt knäckt och bryr sig inte det minsta om sig själv. Han grubblar mycket på varför det är som det är och kan därför uppfattas som ganska förvirrad och knepig. Alla grubblerier brukar dock ända i någon cynisk slutsats om att människan är ond, Guds icke-existens eller helt enkelt: allt är skit!

Innerst inne är Konstantin en människa som bryr sig väldigt mycket om andra, men eftersom alla hans tidigare försök att hjälpa andra inte lett någonvart har han lagt sig till med ett hårt skal. Han vill inte ens erkänna för sig själv att han bryr sig om sina vänner. Detta för sig ett dåligt samvete för att han inte gör någonting, vilket gör honom frustrerad och känslan av att inte betyda något växer sig bara starkare. Ett ont kretslopp på väg mot undergång.

I trängda situationer växlar han ofta beteende väldigt lätt. Från att vara tyst så exploderar han ibland i våldsamma raseriutbrott, för att sedan komma med någon ursäkt för sitt beteende.

Fysisk karakteristika och utseende

Konstantin är lufsig björn i fyrtiosjuårs-åldern. Han har tjockt hår och yvigt skägg och dessutom en kroppshydda som en mindre björn. All kroppsbehåring på honom är åt det mörka hållet. Mellan de buskiga ögonbrynen och den knubbiga och gropiga näsan sitter ett par tjocka plastglasögon.

Till skillnad från de flesta andra uteliggare, så sköter han sin hygien när han får tillfälle mest av gammal vana. Oftast är dock håret flottigt och kläderna smutsiga.

Kläderna han har på kroppen består av: ett par bruna manchesterbyxor, bruna loafers, tubsockar med hål, rödrutig skogshuggarskjorta, blå V-ringad stickad tröja, gråsvart ytterkavaj (kall på vintern) och en brun manchesterkeps som matchar byxorna.

För tillfället har han dragit på sig en ordentlig förkylning och snörvlar därför oupphörligen.

Vad Konstantin kan

Bibeln, utantill. Han har en gedigen utbildning, som för med sig en bred allmänbildning. Dessa kunskaper är väl inte de rätta på gatan, där han är ganska missanpassad.

Utrustning

I fickorna: Näsduk, ett par vantar, tandborste och ett litet anteckningsblock samt en penna.

I brun läderväska (modell lärare): Halstabletter, några gamla tidningar, Darwins "Origin of the species", en Jesusbild med texten "Min Gud, varför har du övergivit mig?" och ett äpple.

Vad Konstantin tycker om

Maria Leppänen

Hon har också insett sanningen. Att hennes son togs ifrån henne är ju bara ett av många bevis på att Gud inte kan finnas. Hon är dock inte egoistisk och det tycker jag om, men hon kan gå mig på nereverna när hon sätter igång att tjata om oväsentligheter när jag vill vara ifred.

Benjamin "Buddha" Pferd

Han är ett levande bevis på att Gud inte finns. All världens olyckor har drabbat honom trots att han är en av de godaste personer jag känner. Han ger mig dåligt samvete för att jag inte hjälper honom.

Jerome Swanson

En stark person som jag beundrar. Han har försökt hjälpa folk lyckats, även om det är en liten skala. Skulle Gud nu finnas så hade han varit profet. Han är även väldigt klartänt och hans ord är värda att ta på allvar.

Efraim Ali

Han är urtypen för människan: snål och egoistisk. Jag bryr mig inte speciellt om honom, men låter honom hållas p.g.a. att de andra tycks gilla honom av någon underlig anledning. Han har fått sitt straff genom att hamna på gatan. Kanske lär han sig att man måste hjälpas åt.